

Mijn lieve kleinkind

Mijn lieve kleinkind, weet je dat
Een weiland vroeger bloemen had?
En dat de sloot
Vol visjes en vol dotters was?
En dat er uit het hoge gras
Een lied ontsproot?
De krekels en de bijen die
Hun symfonie
Zacht zoemend lieten zweven
Ik was een kind, ik heb het zelf gezien
De aarde was een bron van eeuwig leven

Mijn lieve kleinkind, weet je dat
Die aarde nu is afgemat?
En dat de mens
Dat aan zichzelf te wijten heeft?
Wij hebben veel te groot geleefd
Nu is de grens
Van wat de aarde kan, bereikt
De wereld lijkt
Ten dode opgeschreven
Ik ben een mens, ik heb het zelf gedaan
Wij dachten dat je grenzeloos kon leven

We moeten
Minder vliegen
Minder slachten
Minder kappen
Minder wachten
Minder stoken
Minder kleren
Minder olie produceren
Minder rijden
Minder snijden in het groen
Minder egoïstisch zijn
Meer
Voor jullie
Doen

Want, lieve kleinkind, weet je dat
Er dan ook later weer een pad
Van bloemen staat?
Al gaat er nu van alles mis
We hebben nog een kans, het is
Nog niet te laat
Om deze grote aardse schat,

Het mooiste wat
We hebben, door te geven
En ik beloof je nu: je zult het zien
De aarde wordt weer bron van eeuwig leven